

ikke vist Talerne den Opmærksomhed at knytte nogen Bemærkning til de Modbemærkninger, vi har gjort til den højtærede Ministers Foredrag. Dette er ret usædvanligt, men en Overskrift som den, der findes i „Social-Demokraten“ i Dag: „Overraskelsernes Ministerium“, forpligter naturligvis, og det er formodentlig for at opfylde den deri udtrykte Forventning paa een Maade, at Ministeren ikke hidtil har taget Ordet, og for at være mangfoldig paa dette Omraade har Ministeren saa aflagt en Bekendelse her i Tinget, en Bekendelse om en Omvendelse. Ministeren har derved vist sig som en moderne Aand. Omvendelser er nu til Dags i høj Grad paa Mode. Den sidste og mest sensationelle Omvendelse er vel den, som det ærede Medlem Hr. Rode har været ude for med Hensyn til Valutaspørgsmaalet, men nu ser vi altsaa her en anden sensationel Omvendelse finde Sted eller have fundet Sted i Regeringspartiernes Rækker. Det er naturligvis altid overmaade interessant at blive gjort delagtig i den Slags sjælelige Rørelser, men endnu mere interessant vilde det have været, om Ministeren havde udtalt sig noget om de Spørgsmaal, som har været taget op til Debat her paa Foranledning af Ministerens første Udtalelse. Jeg kunde tænke mig Muligheden af, at der ogsaa paa dette Omraade foreligger en Omvendelse siden i Gaar med Hensyn til Ministerens Opfattelse af de fredelige Udsigter mellem England og Rusland f. Elks., og at dette kunde være Forklaringen paa, at Ministeren ikke ønsker at udtale sig, men jeg vil dog bede Ministeren ikke vise for stor Tilbageholdenhed paa dette Omraade.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var som altid fortræffelig. Da han betegnede Gennemgangen af Regeringens Forslag som kedeligt Tidsspilde, karakteriserede han virkelig dette Forslag fortræffeligt, det kunde ikke gøres bedre og mere træffende i faa Ord. Naar han dernæst sagde, at det, der opstilledes her, var ingen Hær, saa fremgaar det deraf, at han endogsaa har gennemført denne sin Opfattelse saa konsekvent, at han ikke har læst Forslaget, thi ellers maatte han jo vide, at der staar i dette Forslag, at Konstablerne skal uddannes ganske som Fodfolket, og det lærer som bekendt at skyde og at grave Skyttegrave, stikke med Bajonetter og alle saadanne forfærdelige Ting, som man nu en Gang lærer i en Hær, og som man ikke lærer indenfor Politiet. Der er jo ogsaa Artilleri, noget, som vi ikke tid-

ligere har haft indenfor Politiet. Jeg vil altsaa anbefale den ærede Ordfører, inden han paa ny tager Ordet, at søge at faa Tid til at gennemlæse Forslaget. Saa vil han ogsaa opdage, at der endogsaa i dette Lovforslag findes omtalt en Flaade, som er udstyret med Søminer, Torpedobaade og Undervandsbaade og alle den Slags Forfærdeligheder. Dernæst sagde det ærede Medlem, at han maatte protestere imod, at det var Socialdemokraterne og de Radikale, der havde forhalet Udvalgsbehandlingen i Fjor. Ja, men Kendsgerningerne er nogle haarde Krabater at bides med, og vi, der sad i dette Udvalg, ved, at i de første 2—3 Maaneder af dette Udvalgs Levetid var vi ikke samlet i 2—3 Timer. Dette kan dog ikke tages som Udtryk for, at de Herrer, som havde Flertal i Udvalget, var opfyldt af fanatisk Arbejdsiver, og naar man nu vil søge at give os Skylden for Udsættelsen, fordi vi forlangte nogle Oplysninger, saa skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse ganske kort citere, hvad vi skrev i Udvalgsberetningen. Vi sluttede med at sige: „Det tilføjes, at disse Spørgsmaal er afsendt umiddelbart efter, at Udvalgets Flertal i Udvalget havde forelagt det Forslag, hvorom Flertallet ved Forhandlingen udenfor Udvalget var naaet til Enighed, og at Ansvar for, at Forslaget end ikke har kunnet fremmes saa vidt, at Betænkning har kunnet afgives, derfor paahviler Flertallet.“ Dette skrev vi allerede i Beretningen, og Flertallet havde ikke et eneste Ord at sige til det, den Gang Beretningen blev afgivet; da havde det været Tid at tale, men naar man ikke har talt den Gang, gør man klogt i at tie stille nu.

Det ærede Medlem talte dernæst om den fysiske Opdragelse af Ungdommen og sagde, at dette stod stadig paa Socialdemokratiets Program; det eneste, der var forandret, var, at „Vaabenbrug“ var forsvundet i 1913, og saa kan man passende lade det ligge, sagde det ærede Medlem. Jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede Medlem vil være saa uvenlig mod den højtærede Forsvarsminister. Det er jo den højtærede Forsvarsminister, der har fremdraget Socialdemokratiets Stilling i 1909 og sagt, at den var den samme som nu; nu staar det ærede Medlem op og siger, at den Slags skal man lade ligge. Det maa det ærede Medlem virkelig tale med Forsvarsministeren om. Naar Ministeren siger noget urigtigt her i Tinget, er det dog vor naturlige Opgave at gøre opmærksom paa, at han gør sig skyldig i en Fejl-